

- 1 Prin cererea adresată tribunalului și înregistrată la data de 15.09.2017, reclamanta Societatea A SA a chemat în judecată pe pârâta Societatea B SRL solicitând instanței ca prin sentința ce va pronunța să dispună obligarea pârâtei la predarea presei industriale achiziționată de la pârâtă, precum și obligarea acesteia la plata penalităților în cuantum de 720.000 lei.
- În motivare a arătat că a încheiat cu pârâta un contract prin care a cumpărat utilajul industrial, prețul de 720.000 lei fiind achitat prin virament bancar. Conform contractului, utilajul trebuia predat la data de 15.03.2017. Deși a notificat pârâta cu privire la obligația sa, aceasta nu a dat niciun răspuns și nici nu a predat utilajul.

Reclamanta a mai arătat că prin contract s-a prevăzut că în cazul în care pârâta nu își execută obligația de predare la termenul stabilit, va datora o penalitate egală cu prețul utilajului.

Deși legal citată, pârâta nu a formulat întâmpinare și nu s-a prezentat la termenele acordate.

Analizând cererea, instanța va dispune:

- A. admiterea cererii în parte, obligarea pârâtei la predarea presei industriale și respingerea capătului de cerere vizând obligarea pârâtei la plata penalităților contractuale;
- B. admiterea cererii, obligarea pârâtei la predarea presei industriale și la plata penalităților contractuale în cuantum de 720.000 lei;
- C. respingerea cererii.

Răspuns: B

- 2 Între numitul A, promitent-cumpărător, și numita B, promitent-vânzător, s-a încheiat un antecontract de vânzare cumpărare cu privire la un imobil, fiind stabilit un preț de 100.000 Euro. La încheierea contractului de vânzare cumpărare, autentificat la data de 10.10.2016, părțile au declarat că valoarea imobilului este de 20.000 Euro. La aceeași dată, părțile au încheiat în fața notarului un contract de împrumut, conform căruia B împrumută lui A suma de 80.000 Euro, ce trebuie restituită la data de 10.02.2017.

Reclamantul A a formulat acțiune în constatarea nulității celor două acte autentice invocând următoarele: contractul de vânzare cumpărare este nul pentru fraudarea legii, prețul declarat fiind redus pentru evitarea plății impozitelor; contractul de împrumut este nul pentru cauză ilicită, întrucât pârâta B nu a remis niciodată suma "împrumutată".

Pârâta B a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, cu următoarele apărări: construcția juridică realizată prin încheierea concomitentă a două contracte, unul de vânzare cumpărare, în care s-a trecut un preț mai mic decât cel real și unul de împrumut, în care suma împrumutată reprezintă, de fapt, diferența dintre prețul real convenit de părți și cel aparent, declarat la notar, conține elementele unei simulații sub forma deghizării parțiale a elementului preț din conținutul contractului de vânzare cumpărare. În aceste condiții, reclamantul trebuie să accepte situația juridică realizată în deplină cunoștință de cauză pentru că în materie civilă simulația prin deghizarea parțială a prețului nu este sancționată cu nulitatea.

Analizând cererea, instanța va dispune:

- A. admiterea acțiunii și constatarea nulității celor două acte autentice;
- B. admiterea acțiunii în parte, constatarea nulității contractului de împrumut și respingerea constatării nulității contractului de vânzare cumpărare;
- C. respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Răspuns: C

- 3 Prin cererea formulată și înregistrată pe rolul tribunalului reclamanta Societatea A SA, în calitate de utilizator a chemat în judecată pe pârâta Societatea B SA, în calitate de finanțator, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce va pronunța, să dispună anularea clauzei din contractul de leasing încheiat în ianuarie 2008, potrivit căreia în cazul în care locatarul/utilizatorul nu execută obligația de plată integrală a ratei de leasing timp de două luni consecutive, calculate de la scadența prevăzută în contractul de leasing, locatorul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar locatarul/utilizatorul este obligat să restituie bunul și să plătească toate sumele datorate, până la data restituirii în temeiul contractului de leasing, precum și cheltuielile de executare. În motivarea acțiunii s-a arătat că această clauză este abuzivă, în înțelesul Legii 193/2000, creând un dezechilibru semnificativ în defavoarea pârâtei și este nulă absolut în temeiul art.15 din Legea 72/2013.

Analizând cauza, tribunalul va dispune:

- A. admiterea cererii, anularea clauzei abuzive și înlocuirea de drept a acesteia cu dispozițiile art.15 din OG 51/1997;
- B. respingerea cererii ca neîntemeiată;
- C. admiterea cererii și anularea clauzei abuzive.

Răspuns: B

- 4 Prin cererea înregistrată pe rolul tribunalului reclamanta Societatea A SRL a chemat în judecată pe pârâta A.A.A.S. solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei la plata de daune morale de 500.000 Euro. În motivarea cererii reclamanta a arătat că prejudiciul moral rezultă din atitudinea abuzivă a pârâtei-reclamante, care s-a manifestat prin formularea a numeroase cereri cu obiect similar (după ce primele acțiuni au fost respinse irevocabil), apoi prin refuzul de a pune în executare decizii civile irevocabile, refuzul de a o înscrie pe reclamantă în Registrul acționarilor, refuzul de a primi plata acțiunilor - făcută în termenele contractuale stipulate, acțiuni șicanatorii care au avut ca efect intrarea reclamantei în procedura insolvenței, după mai mult de 10 ani de procese în care A.A.A.S., cu toate că a pierdut în toate instanțele, a continuat să declanșeze noi litigii.

Analizând cauza, tribunalul va dispune:

- A. admiterea cereri și obligarea pârâtei la plata daunelor morale solicitate, cu motivarea că, deși nu s-au justificat daunele materiale, tergiversarea abuzivă a exercitării drepturilor persoanei juridice justifică acordarea acestora;
- B. respingerea acțiunii, cu motivarea că persoanelor juridice nu li se pot acorda daune morale, acestea putând fi acordate doar persoanelor fizice;
- C. respingerea acțiunii, cu motivarea că, deși dreptul persoanei juridice (reclamanta) de a obține daune morale pentru vătămarea unui drept nepatrimonial își găsește suport legal, trebuie avut în vedere și faptul că domeniul drepturilor nepatrimoniale recunoscute persoanelor juridice este restrâns la acele drepturi subiective pe care persoana juridică le poate avea potrivit legii, iar posibilitatea acordării daunelor morale nu poate fi extinsă artificial pentru a putea analiza îndeplinirea cumulativă a condițiilor răspunderii civile delictuale.

Răspuns: C

- 5 Prin încheiere tribunalul a constatat suspendarea de drept a soluționării litigiului, în temeiul art. 36 din Legea nr. 85/2006, având în vedere că, întrucât pârâta Societatea C SRL este în insolvență, judecarea acțiunii revocatorii ar încălca principiul executării concursuale a patrimoniului debitorului pentru că ar putea să fie interpretat că reclamanta Societatea B SA ar putea să urmărească imobilul în litigiu în mod individual cu excluderea celorlalți creditori. Hotărârea prin care s-ar decide o eventuală admitere a acțiunii revocatorii ar fi inutilă, deoarece pârâta Societatea C SRL se află în procedura de insolvență, iar creditorul Societatea B SA nu ar putea să o pună în aplicare, pentru că altfel s-ar încălca principiul executării concursuale a patrimoniului debitoarei-falite.
- Împotriva acestei încheieri, reclamanta Societatea B SA a declarat recurs, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie. Recurenta susține că, față de efectele acțiunii pauliene, aceasta nu poate fi privită ca o măsură de executare silită, ci ca o acțiune în inopozabilitatea actelor frauduloase. Astfel, suspendarea prevăzută de art. 36 din Legea nr. 85/2006, nu împiedică exercitarea acțiunilor reale împotriva debitorului, respectiv cele în baza cărora este supus analizei instanței dreptul de proprietate, în toate cazurile în care aceste petite nu sunt însoțite de capete de cerere ce vizează pretenții bănești, situație în care bunul va fi valorificat tot în cadrul procedurii de insolvență. În acest sens, art. 36 din Legea nr. 85/2006 protejează interesele colective ale creditorilor; în speța dedusă judecății, aducerea la masa credală a imobilului este în interesul tuturor creditorilor înscriși la masa credală ce figurează pe tabelul preliminar.
- Analizând recursului, Curtea va dispune:

- A. admiterea recursului, casarea încheierii și trimiterea cauzei Tribunalului în vederea continuării judecății;
- B. respingerea recursului;
- C. admiterea recursului și modificarea sentinței în sensul constatării încetării acțiunii.

Răspuns: A

- 6 Consiliul Local Brașov a solicitat Tribunalului Brașov deschiderea procedurii de insolvență împotriva debitoarei Societatea A SA pentru neplata chiriei pe clădiri în cuantum de 56.000 lei, cererea fiind depusă la data de 15.05.2017.
- Prin întâmpinare, debitoarea a arătat că în data de 23.02.2017 și-a mutat sediul social din Brașov în București și că, urmare acestei mutări, este normal ca toate creanțele datorate statului să fie urmărite de autoritățile din București. A solicitat, în consecință, în principal respingerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență, iar în subsidiar declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.
- Analizând cererea, Tribunalul Brașov va dispune:

- A. respingerea excepției de necompetență și continuarea procedurilor legale în vederea deschiderii procedurii de insolvență;
- B. admiterea excepției de necompetență și declinarea cauzei în favoarea Tribunalului București;
- C. respingerea excepției de necompetență și respingerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență.

Răspuns: A

- 7 Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006, respectiv contestație la tabelul preliminar de creanță.
- Autorul excepției a apreciat că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece simpla publicare a tabelului preliminar în Buletinul procedurilor de insolvență nu asigură respectarea tuturor dispozițiilor legale care consacră principiul liberului acces la justiție, precum și faptul că această modalitate de comunicare nu întrunește caracteristica unei comunicări efective, eficace și nerestricționată pentru a se asigura cu adevărat liberul acces la justiție. Totodată, se arată că dispozițiile criticate sunt contrare dreptului de acces liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, întrucât impun unei persoane (juridice sau fizice) obligația de a se abona la Buletinul procedurilor de insolvență și de a urmări toate numerele acestui buletin pentru a vedea dacă a fost admisă creanța sa, în totalitate sau parțial, sau orice se dispune cu privire la societatea aflată în insolvență. Consideră că această sarcină este excesivă și în contradicție cu ideea de inviolabilitate a proprietății, nejustificată de protejarea unui interes legitim și nu păstrează un just echilibru între interesele generale ale societății și interesele particulare ale individului.
- Curtea Constituțională a decis:

- A. admiterea excepției de neconstituționalitate, constatând că se încalcă prevederile art. 1 din Protocolul 1 CEDO;
- B. respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată;
- C. admiterea excepției de neconstituționalitate, constatând că prevederile art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței contravin prevederilor art. 21 și art. 136 alin. (5) din Constituție.

Răspuns: B

- 8 Prin acțiunea înregistrată pe rolul instanței, reclamantul X a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Societatea de Asigurare Y, obligarea acesteia la plata indemnizației de asigurare, potrivit poliței de asigurare emisă de către aceasta, în care el este trecut în calitate de beneficiar al asigurării. În motivarea acțiunii a arătat, în esență, faptul că are calitatea de beneficiar al asigurării contractate de angajatorul său Z, că s-a produs riscul asigurat constând în vătămarea sa gravă și că pârâta refuză nejustificat plata indemnizației de asigurare.

Prin întâmpinare, pârâta Societatea de Asigurare Y, a solicitat respingerea acțiunii arătând că asiguratul Z nu i-a adus la cunoștință, în condițiile și termenele prevăzute în contract, producerea riscului asigurat, astfel că este exonerat de răspundere.

Reclamantul X, prin răspunsul la întâmpinare, a arătat că lui i-a fost înmănată doar polița de asigurare, nu și contractul, și că nu i se poate imputa necunoașterea clauzelor care erau inserate numai în acest contract.

Totodată, el a formulat și cerere de chemare în garanție împotriva lui Z, solicitând obligarea acestuia la plata unei despăgubiri egale cu indemnizația de asigurare, în temeiul răspunderii civile delictuale, faptul ilicit constând în necomunicarea către asigurator a producerii riscului asigurat.

Prin întâmpinare, chematul în garanție a confirmat necomunicarea către asigurator a producerii riscului asigurat, dar a solicitat respingerea cererii formulate în contradictoriu cu el arătând că nu avea nici o obligație față de reclamant, decât să încheie contractul de asigurare.

Analizând cauza, instanța va dispune:

- admiterea acțiunii principale și respingerea cererii de chemare în garanție, cu motivarea că nu se poate imputa reclamantului necunoașterea clauzelor contractuale, el nefiind parte în contract;
- respingerea acțiunii principale și a cererii de chemare în garanție, cu motivarea că asiguratorul nu este ținut să răspundă în situația neîndeplinirii obligațiilor, iar contractantul asigurării nu avea nici o obligație față de reclamant;
- respingerea acțiunii principale și admiterea cererii de chemare în garanție, cu motivarea că asiguratorul nu este ținut să răspundă în situația neîndeplinirii obligațiilor de către cocontractant și că contractantul asigurării răspunde delictual.

Răspuns: C

- 9 Prin sentință, tribunalul a respins acțiunea formulată de reclamanta Societatea A SRL împotriva pârâtei Societatea B SRL prin care se solicitase rezilierea contractului de închiriere încheiat între părți. În considerente instanța a reținut că neplata chiriei timp de 3 luni consecutiv nu are natura unei neexecutări suficient de determinată pentru a se dispune rezilierea contractului. Sentința a fost apelată de reclamantă. În motivare reclamanta a arătat că obiectul său de activitate este reprezentat de închirierea spațiilor comerciale, iar neîndeplinirea în mod constant de către pârâtă a obligațiilor asumate îi produce grave prejudicii, în condițiile în care termenul locațiunii este de 10 ani.

Reclamanta a solicitat admiterea apelului, anularea sentinței de fond și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Analizând apelul, instanța de apel va dispune:

- admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței în sensul admiterii acțiunii, cu consecința rezilierii contractului de închiriere;
- admiterea apelului, anularea sentinței de fond și trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță;
- respingerea apelului ca nefondat.

Răspuns: A

- 10 Prin acțiunea formulată, reclamantul, în calitate de acționar al S X SA a solicitat anularea hotărârii acționarilor S X SA prin care s-a stabilit repartizarea dividendelor, arătând că nu erau îndeplinite condițiile legale de cvorum, el deținând un număr de 1000 acțiuni, corespunzătoare unei participații de 55% la capitalul social al acestei societăți.

Pârâta S X SA a formulat întâmpinare prin care a arătat că la ședința AGA respectivă au participat acționari reprezentând o pătrime din numărul total de drepturi de vot.

A mai arătat aceasta că reclamantul nu are calitatea de a formula o asemenea acțiune întrucât acesta nu a participat la respectiva AGA și nu a votat împotriva, el având dreptul de vot suspendat întrucât din numărul total de 1000 acțiuni deținute de el, 600 de acțiuni sunt subscrise dar neplătite.

Reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare prin care a arătat că în mod nelegal i s-a interzis accesul în respectiva AGA și că la determinarea numărului de acționari prezenți în AGA nu s-au avut în vedere acțiunile achitate integral de el.

Soluționând acțiunea, prima instanță:

- A. va respinge acțiunea pentru lipsa calității procesuale active a reclamantului;
- B. va respinge acțiunea ca neîntemeiată;
- C. va admite acțiunea astfel cum a fost formulată.

Răspuns: C

- 11 Prin sentința civilă nr. X/1.11.2012, pronunțată de Tribunalul București Secția a VI-a Civilă a fost anulată cererea principală formulată de SC. H. împotriva pârâtei A, în temeiul dispozițiilor art.112 raportat la art.133 alin.1 Cod procedură civilă 1865, pentru neindicarea cuantumului pretențiilor și a respins, ca rămasă fără obiect, cererea de chemare în garanție formulată de A împotriva Statului Român.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, reclamanta SC.H a declarat apel, solicitând desființarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia civilă nr. Y/25.03.2013 Curtea de Apel București Secția a V-a civilă a respins, ca nefondat, apelul declarat de reclamantă.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs reclamanta SC. H, invocând motivul de recurs prevăzut de art.304 pct.9 Cod procedură civilă 1865 și susținând, în esență, că, deși este real că nu a evaluat obiectul pretențiilor ce fac obiectul cererii de chemare în judecată, aplicarea sancțiunii nulității are caracter excesiv și este nelegală în raport cu dispozițiile art. 133 alin.1 Cod procedură civilă 1865. Examinând recursul declarat, având în vedere dispozițiile Codului de procedură civilă 1865, Înalta Curte de Casație și Justiție:

- A. a admis recursul, a casat decizia și sentința, cu trimiterea cauzei spre judecare la Tribunalul București, reținând că dispozițiile art. 112 pct.3 Cod procedură civilă 1865 fac distincția între obiectul cererii de chemare în judecată și evaluarea sa pecuniară, iar sancțiunea nulității operează numai pentru lipsa obiectului, nu și a valorii sale;
- B. a admis recursul, a casat decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel, reținând că față de neevaluarea obiectului cererii, instanțele de fond puteau avea în vedere dispozițiile art.155/1 Cod procedură civilă 1865, dacă ar fi constatat că desfășurarea normală a procesului era împiedicată din vina reclamantei, prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege sau stabilite în cursul judecării, iar nu sancțiunea nulității cererii;
- C. a anulat recursul, reținând că motivele de recurs formulate de recurentă nu pot fi încadrate în niciunul din motivele de nelegalitate prevăzute limitativ de dispozițiile art.304 Cod procedură civilă 1865.

Răspuns: A

- 12 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 23.11.2017, reclamantul R. în contradictoriu cu pârâtul P., a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună anularea contractului de vânzare cumpărare prin care reclamantul a vândut pârâtului imobilul situat în București, sector 5.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a indicat valoarea obiectului litigiului ca fiind de 100.000 lei. A depus odată cu cererea de chemare în judecată copia contractului a cărui anulare se solicită, în care prețul a fost menționat ca fiind de 80.000 lei.

Primind cererea de chemare în judecată, judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza spre soluționare:

- A. va stabili taxa judiciară de timbru prin raportare la valoarea indicată în cererea de chemare în judecată;
- B. în vederea stabilirii taxei judiciare de timbru, va comunica reclamantului că are obligația de a depune dovezi privind valoarea impozabilă a imobilului ce a făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare;
- C. va stabili cuantumul taxei judiciare de timbru prin raportare la prețul menționat în contractul a cărui anulare se solicită.

Răspuns: A

- 13 Prin cererea înregistrată la data de 03.10.2017, reclamanta S a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtului T să îi lase în deplină proprietate și liniștită posesie imobilul situat în București, sector 1.

Pârâtul T formulează cerere de chemare în garanție solicitând ca, în eventualitatea în care va fi admisă cererea principală, să fie obligat chematul în garanție G. să îi plătească suma de 300.000 lei, reprezentând valoarea imobilului ce face obiectul cererii principale. În motivarea cererii de chemare în garanție a arătat că imobilul în litigiu a fost cumpărat de pârât de la chematul în garanție, acesta fiind obligat să îl garanteze pentru evicțiune.

Prin încheiere, tribunalul admite în principiu cererea de chemare în garanție și, constatând că soluționarea acesteia întârzie judecata cererii principale, disjunge soluționarea cererii de chemare în garanție, formând un dosar distinct. În cadrul dosarului nou format, dispune suspendarea cauzei în temeiul dispozițiilor art. 74 alin.4 Cod procedură civilă.

În cauza inițială, G. formulează cerere de intervenție accesorie în interesul pârâtului.

Referitor la cererea de intervenție accesorie, tribunalul:

- A. va respinge cererea, ca lipsită de interes;
- B. va respinge cererea, ca inadmisibilă, reținând că acesta a dobândit calitatea de chemat în garanție, calitate în care poate formula apărări atât împotriva pârâtului cât și împotriva reclamantului;
- C. va admite în principiu cererea, reținând că intervenientul justifică interesul în formularea cererii prin prisma admiterii în principiu a cererii de chemare în garanție formulate împotriva sa, coroborat cu faptul că s-a dispus măsura disjungerii acesteia din urmă.

Răspuns: C

- 14 Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sinaia la data de 15.01.2016, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 50.000 lei reprezentând despăgubiri pentru fapta ilicită a acestuia. În susținerea cererii a atașat înscrisuri.

La primul termen de judecată din data de 12.04.2016, în fața Judecătoriei Sinaia nu s-a prezentat niciuna din părți.

Prima instanță a constatat că procedura de citare este legal îndeplinită, că pârâtul nu a depus întâmpinare, a luat act că prin cererea depusă la dosar prin registratură, la data 08.04.2016, reclamantul a solicitat judecarea cauzei în lipsă, arătând că solicită administrarea probei cu înscrisuri, respectiv cu înscrisurile atașate cererii de chemare în judecată.

Prin sentința X din data de 19.04.2016, Judecătoria Sinaia a dispus respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul A, apel ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului Prahova la data de 10.06.2016.

Tribunalul a dispus citarea apelantului reclamant cu mențiunea achitării sumei de 1052, 5 lei, reprezentând taxa judiciară de timbru aferentă cererii de apel.

La primul termen de judecată din apel, la data de 15.12.2016, nu s-a prezentat niciuna din părți.

Tribunalul a constatat că procedura de citare este legal îndeplinită cu ambele părți, că la data de 08.04.2016 reclamantul a solicitat judecarea cauzei în lipsă, iar în apel, apelantul reclamant nu și-a îndeplinit obligația de a achita taxa judiciară de timbru, deși a fost citat legal cu această mențiune. Din verificarea actelor dosarului s-a constatat că nici în fața primei instanțe nu s-a achitat taxa judiciară de timbru datorată.

În aceste condiții, Tribunalul Prahova:

- A. va lua act că niciuna din părțile legal citate nu a solicitat judecarea cauzei în lipsă și va dispune suspendarea judecării apelului;
- B. va anula apelul ca netimbrat;
- C. va admite apelul, va anula sentința atacată și va dispune trimiterea cauzei la prima instanță pentru verificarea îndeplinirii obligației de plată a taxei judiciare de timbru.

Răspuns: A

- 15 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 07.07.2017, reclamantul A.B. a solicitat obligarea Municipiului București prin Primarul General la soluționarea notificării formulate în temeiul Legii nr. 10/2001.

În urma repartizării aleatorii a fost investit cu soluționarea dosarului completul nr. 2 condus de judecătorul C.D., care a dispus comunicarea cererii de chemare în judecată pârâtei, comunicarea întâmpinării formulată de pârâtă reclamantului și a stabilit primul termen de judecată.

La primul termen de judecată, reclamantul A.B. a depus o cerere de recuzare a judecătorului arătând că în revista de specialitate D judecătorul a publicat un articol despre aplicarea Legii nr.10/2001, articol în care a expus practica instanței în soluționarea notificărilor, astfel că și-a exprimat părerea cu privire la acest tip de cauze, devenind incompatibil în temeiul art. 42 pct. 1 Cod procedură civilă. La același termen de judecată, judecătorul C.D a formulat cerere de abținere întemeiată pe prevederile art.42 pct. 13 Cod procedură civilă, arătând că soția sa este funcționar în cadrul Primăriei Generale a Municipiului București.

Prin încheierea pronunțată la data de 22.09.2017, în camera de consiliu, completul nr. 3, investit cu soluționarea cererii de abținere și a cererii de recuzare, a admis cererea de abținere, a respins, ca rămasă fără obiect cererea de recuzare, a păstrat actele de procedură îndeplinite în cauză și a înaintat dosarul spre o nouă repartizare aleatorie.

Împotriva acestei încheieri:

- A. A.B. poate declara calea de atac prevăzută pentru hotărârea prin care se va soluționa fondul cauzei, cale de atac ce va putea fi exercitată doar odată cu fondul;
- B. A.B. poate declara recurs împotriva încheierii la instanța ierarhic superioară în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii ce se va pronunța pe fond;
- C. A.B. nu poate declara nicio cale de atac.

Răspuns: C

- 16 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 15.12.2015 pe rolul Tribunalului Bihor, reclamantul X a chemat în judecată pe pârâții Y și Z, solicitând obligarea acestora la plata sumei de 360.000 lei, câte 180.000 lei fiecare pârât, reprezentând despăgubiri pentru repararea prejudiciului provocat prin atingerea adusă onoarei și reputației.

În motivarea acțiunii, reclamantul X susține că pârâtul Y, ziarist, a publicat la data de 01.10.2015 un articol în cuprinsul căruia a făcut afirmații jignitoare în legătură cu activitatea sa profesională, iar pârâtul Z a exprimat la data de 01.12.2015 pe o rețea de socializare opinii denigratoare la adresa sa, afirmând că nu este o persoană de încredere și că datorează mari sume de bani mai multor persoane.

La interpelarea tribunalului, reclamantul a învederat că faptele ilicite reclamate au fost săvârșite de fiecare pârât în parte și că cei doi pârâți nu se cunosc.

Prin sentința civilă nr. 78/21.03.2016, Tribunalului Bihor a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Oradea.

În motivarea hotărârii, tribunalul a arătat că stabilirea competenței materiale se realizează prin raportare la obiectul litigiului determinat de reclamant prin cerere, în raport cu fiecare pârât în parte.

Prin sentința civilă nr. 96/20.05.2016, Judecătoria Oradea a declinat competența în favoarea Tribunalului Bihor, a constatat ivit conflictul negativ de competență și a sesizat Curtea de Apel Oradea în vederea soluționării acestui conflict.

În motivarea hotărârii, judecătoria a reținut că cererea de chemare în judecată are un singur capăt de cerere, respectiv obligarea celor doi pârâți persoane fizice la plata sumei de 360.000 lei, astfel că tribunalul este instanța competentă:

Curtea, fiind sesizată cu soluționarea conflictului negativ de competență:

- A. stabilește competența materială de soluționare a cauzei în favoarea tribunalului, întrucât reclamantul a solicitat obligarea pârâților la plata sumei de 360.000 lei, printr-o cerere unică;
- B. stabilește competența materială de soluționare în favoarea judecătoriei, întrucât reclamantul a formulat, printr-o cerere unică, două capete de cerere distincte împotriva a doi pârâți, întemeiate pe cauze diferite ce nu se află în strânsă legătură, ambele fiind de competența materială a judecătoriei, după criteriul valoric;
- C. stabilește competența materială de soluționare în favoarea judecătoriei, întrucât reclamantul a formulat, printr-o cerere unică, două capete de cerere distincte împotriva a doi pârâți, întemeiate pe cauze diferite, aflate în strânsă legătură, ambele fiind de competența materială judecătoriei, după criteriul valoric.

Răspuns: B

17 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, în legătură cu posibilitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție, de a soluționa în procedură de filtru, calea de atac extraordinară a recursului, prin respingerea acestuia ca "vădit nefondat" a statuat că:

- A. este constituțională sintagma "sau recursul este vădit nefondat", deoarece procedura de filtrare, astfel cum a fost configurată de legiuitor, este o procedură scrisă, lipsită de oralitate, principiile contradictorialității și al dreptului la apărare fiind respectate prin comunicarea către părți a actelor de procedură și a raportului întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului;
- B. este neconstituțională sintagma "sau recursul este vădit nefondat" deoarece respingerea recursului pentru motivul că este vădit nefondat, obligă Înalta Curte de Casație și Justiție la examinarea fondului cauzei, iar aceasta poate avea loc numai în faza judecării pe fond a recursului, care se face potrivit art.493 alin.6 sau art. 494 Cod procedură civilă, situație în care cauza este trimisă în vederea judecării în fond a procesului;
- C. este neconstituțională sintagma "sau recursul este vădit nefondat", întrucât soluționarea pe fond a recursului presupune, pe de o parte, în toate cazurile, respectarea principiului contradictorialității, ceea ce implică citarea părților în fața instanței investite cu soluționarea recursului, iar pe de altă parte, respectarea dublului grad de jurisdicție.

Răspuns: B

18 Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București la data de 20.06.2017, reclamantul P.S. a chemat în judecată pe pârâtă V.R. solicitând pronunțarea unei sentințe prin care să se stabilească exercitarea în comun de către cei doi părinți, reclamantul și pârâtă, a autorității părintești cu privire la minora P.A. născută la 06.01.2014, copil din afara căsătoriei. Prin sentința civilă nr. 3/3.07.2017, Judecătoria sectorului 5 București a admis cererea formulată și a dispus ca autoritatea părintească cu privire la minora P.A. să fie exercitată în comun de ambii părinți. Împotriva acestei sentințe, la data de 04.07.2017, a declarat apel reclamanta, solicitând și suspendarea executării sentinței civile nr. 3/03.07.2017, în ceea ce privește exercitarea autorității părintești, până la soluționarea apelului. La aceeași dată, apelanta pârâtă a înregistrat pe rolul Tribunalului București, cererea de suspendare provizorie a executării provizorii a sentinței civile pe calea ordonanței președințiale, până la data soluționării cererii de suspendare a executării provizorii. A anexat cererii de ordonanță președințială declarația de apel și cererea de suspendare înregistrate la Judecătoria sectorului 5 București, copie legalizată de pe dispozitivul hotărârii, precum și recipisa de consemnare a cauțiunii. Intimatul reclamant a depus întâmpinare la cererea de suspendare provizorie, invocând inadmisibilitatea acesteia motivat de împrejurarea că sentința atacată este executorie de drept. În ceea ce privește cererea de suspendare provizorie depusă, Tribunalul București:

- A. va repartiza cererea unui complet compus din doi judecători și va pronunța o încheiere nesusceptibilă de nicio cale de atac;
- B. va repartiza cererea unui complet compus dintr-un singur judecător care va soluționa cererea pronunțând o sentință ce poate fi atacată cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare.;
- C. va repartiza cererea unui complet compus din doi judecători ce va pronunța o sentință nesusceptibilă de nicio cale de atac.

Răspuns: A

- 19** Petentul X a fost amendat contravențional pentru că a inițiat o altercație la arhiva unei instituții publice și a jignit personalul angajat. Agentul constatator care a întocmit procesul verbal nu a fost de față la săvârșirea faptei contravenționale, dar pentru a stabili situația de fapt l-a audiat pe X, precum și pe alte persoane, inclusiv alți petenți, care se aflau în arhivă la momentul altercației. Petentul X a contestat în instanță procesul verbal, susținând că nu a comis faptele de care era acuzat. A arătat, de asemenea, că beneficiază de prezumția de nevinovăție și că nu înțelege să facă niciun fel de probe, așteptând ca statul să dovedescă acuzația.
- A. în ipoteza în care petentul X, nici în faza regularizării, nu propune nicio probă în susținerea afirmațiilor sale potrivit cărora nu a comis faptele de care este acuzat, instanța va admite plângerea întrucât petentul beneficiază de prezumția de nevinovăție, care prevalează, în toate cazurile, asupra prezumției de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul verbal, această soluție fiind impusă de articolul 6 din CEDO;
- B. în ipoteza în care petentul X, urmare a solicitării instanței, care îi invederează expres consecințele refuzului de a propune probe, precizează că nu dorește să propună probe în susținerea afirmațiilor sale, potrivit cărora nu a comis faptele de care este acuzat, instanța va respinge plângerea, întrucât petentul X a renunțat în mod expres și neechivoc la dreptul de a propune probe, articolul 6 din CEDO fiind respectat în acest mod;
- C. în ipoteza în care, în faza regularizării, petentul X propune proba cu martorii prezenți la altercație, neaudiați de agentul constatator, precum și confruntarea sa cu martorii audiați la momentul încheierii procesului verbal, instanța va respinge cererea de probe, întrucât situația este complet lămurită prin audierea unui martor dintre cei audiați în procesul verbal, articolul 6 din CEDO nefiind încălcat.

Răspuns: B

20 Prin Regulamentul X al Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al UE la data de 13.01.2013 și intrat în vigoare la data de 01.01.2015, a fost reglementată obligația de notificare a deversării de substanțe periculoase în apele curgătoare. Articolul Z din Regulament stabilește că statele membre vor sancționa contravențional deversarea de substanțe periculoase în apele curgătoare cu încălcarea prevederilor Regulamentului. În România stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul instituit de Regulamentul X s-a realizat prin Legea nr. Y/2014.

La data de 15.04.2016, societatea AB este sancționată contravențional, în temeiul Legii nr. Y/2014. În sarcina societății se reține săvârșirea contravenției prevăzute de articolul Z din Regulament, aplicându-se sancțiunea din Legea nr. Y/2014.

Societatea AB formulează plângere contravențională la instanța competentă, prin care invocă nevaliditatea art. Z din Regulamentul X și solicită anularea procesului-verbal de contravenție.

Instanța reține că în cauză se pune o problemă de aplicare a normelor de drept al Uniunii Europene și:

- A. sesizează CJUE cu o cerere privind aprecierea validității art. Z din Regulamentul X și suspendă judecarea cauzei;
- B. admite plângerea contravențională, anulează procesul-verbal și sesizează CJUE cu o cerere privind aprecierea validității art. Z din Regulamentul X;
- C. constată nevaliditatea art. Z din Regulamentul X, admite plângerea contravențională și anulează procesul-verbal.

Răspuns: A